

hassa két vézna kis karját ajándékozón az édesanyja felé!

Kevéske pénzével, amit úgy szedett össze húszfillérenként csomaghordással, elindult, hogy körülnézzen, mit is vehetne? Eredetileg tollra és füzetre szánta a pénzt, hogy ne kelljen arra is kérni. De úgy gondolta, úgymint szünet van, míg az iskola megkezdődik, adódhat még alkalom, hogy füzetre is megkeresse azt a pár fillért. Ez az édesanyjái lesz!

Sorba járta a kirakatokat. Orrát egészen oda-lapította az üveghez és két fényes gyerekszeme sóvárogva nézte a sok szép, színes holmit. Sóvárogva és szomorúan, mert akárhányszor megszámlolta is, neki mindenhogyan csak egy pengő és húsz fillérje volt. Se több, se kevesebb, csak egy pengő húsz! Amit pedig a csillogó kirakatokban látott, az mind, de mind sokkalta többbe került. Elérhetetlen volt!

Jancsi fájó szívvel elfordult a kirakatoktól, lassan elindult és két kövér könnyecsepp futott le az arcán. A sarkon megállt és arra gondolt, ha már ez nem sikerült, legalább saját magának szerez egy kis örömet: cukrot vesz a pénzen!

De egy perc múlva már meg is rázta a fejét; nem, mégsem! Megveszi a füzetet és ami kell. Ha már nem adhatott, legalább kérni ne kelljen az édesanyjától.

Be is ment az üzletbe, de ott olyan sokan voltak, majd elveszett a sok hangos felnőt között. Senki sem kérdezte, mit akar, észre sem vették az apró emberkét. Jancsinak volt ideje elgyönyörködni a sok szép könyvben, képben, színes ceruzában. Volt ideje álmódolni arról, mi mindent is venne itt most, ha pénze volna...

Mikor végre rákerült a sor, kért egy füzetet, egy itatóspapírt és két darab tollat. Alig pár fillért kapott vissza, azt zsebre vágta és szomorúan ballagott haza. Otthon, mikor kibontotta a csomagját, meglepődve látta, hogy itatóspapírból kettőt, tollból pedig hat darabot kapott, pedig csak egyet, illetve kettőt kért és annyit is fizetett.

— Ügylátszik, a nagy forgalom miatt tévedésből többet csomagoltak be — gondolta és mindjárt indult is, hogy visszavigye a felesleget, — de mire odaért, már be voltak zárva az üzletek...

Egész éjjel nyomasztó, rossz álmái voltak az idegen tulajdon miatt. Minduntalan felriadt arra, hogy üldözik. Alig várta, hogy reggel legyen! Sietve vitte vissza az itatóst és a négy darab tollat.

A jószívű kereskedőt meghatotta a kis Jancsi becsületes, példás lelkülete, hogy ennyire sietett visszajuttatni az idegen holmit, pedig az egész mindössze pár fillér értékű volt.

Jutalmul szép könyvvel ajándékozta meg Jancsit és mert tudta, hogy szegény gyerek, kifizette a tandíját is egészen évvégéig. Azt akarta, hogy Jancsi mindig emlékezzék erre a cselekedetére és az életben is minden dolgát ilyen becsülettel intézze majd el, mint ezt.

Igy történt, hogy Jancsi mégis gyönyörű ajándékkal lephette meg édesanyját. És bár nagyon szegények voltak és nagyon nagy segítség volt a pénz, — édesanyja mégsem annak örült jobban, hanem a fia tiszta, liliosos lelkületének!

Pálos krónika

November 5-én, Szent Imre herceg napján pécsi templomunk búcsúján az ünnepi szentmisét és szentbeszédet P. Csellár Jenő ujoncmester tartotta.

vajai Vajay József írja, kinek „A mi óvóhelyünk” c. versét júliusi számunkban közöltük: „Július 2-án, szolnoki lakásom végében levő rozoga pincében családommal együtt meghúzódva, teljes éjszében menekültünk meg a tőlünk 7 méternyire lecsapódott bombától, mely ott egy kislakást telibe találva, rombadöntött.

Augusztus 20-án reggel félöt órakor elindultunk szolnoki, már megsérült lakásunkról s 8 órakor, Hatvanban már hallottuk, hogy Szolnokot és éppen a mi utcánkat bombázza az ellenség.

Egy súlyos bomba házuk mellett hullott le és 4 méternyire a földbe fúródva, befulladt, nem robbant fel! Egész épülettömböt söpört volna el. Azóta több bombatámadás érte a Horthy Miklós utat, a házak nagyobb része elpusztult, de a romok közül kiemelkedve, ha roskadozva is, de áll még az én lakásom és leányom lakása.“

Halottaink: P. Tornycs Gyula S. J. Budapest. — P. Bayer Cyrill O. F. M. Cap. Békéscsaba. — Özv. Müller Jánosné, Kazinszky Mária, Baja — Pintér Ernő huszárfőhadnagy Stockholm. — alsótorjai Vastagh György ezredes, hősi halott. — Leitner Jenő és Leitner Jenőné Budapest. — Pálos Károly Kiskunfélegyháza. — Dudits Andor Budapest. — Kálló Ferenc táb. esp. Budapest. — dr. Endre Zsigmond Velan. — Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Könyvek

Bognár Elek: Szónoklás és előadás művészete. (Fráter György Sajtószövetkezet kiadása, Budapest, V. kiadás.)

Megdöbentem, amikor Savonarola egy beszéde kezembe került: hát csak ilyen egy világhíres szónok alkotása? Igen: nála és minden igazi szónoknál nem a szavak hatnak, hanem a lélek. A szónoklás és előadás ez országoshírű szaktudósa is ezt fejtegeti egy egész könyvön keresztül.

A jó szónoklatnak három kellékét állítja fel: „Tudni! Hinni! Akarni!“ Ahogy a szónoklás művészetébe akarja bevezetni az olvasót, maga is rengeteget tud, sziklaszilárdan hisz és hatalmasan akar. Egy egész életet fektet e könyvbe: annak minden örömeivel, szenvedésével, tudásával, sikerével. Nem a fölényeskedő szobatudós, hanem a szerető testvér meleg szavai csengnek fülünkbe: magukkal ragadnak és mi is megtanulunk tőle hinni és akarni. Tenger tudás, széleskörű tapasztalat, meleg közvetlenség e könyv alapszínei: tehát eléri célját.

Még egy fényes erényét kell felvillogtatnunk; erőteljesen hangsúlyozza a szónoklás magyarosságát. Égető a szűkség e kellék állandó hangsúlyozására, hiszen — mint a jeles szaktudós maga is megállapítja — „a mi édes anyanyelvünk beteg. Súlyos sebekből vérzik. A szabadelvű felfogás megengedett mindent. Szabad volt úgy beszélni, ki hogyan akart...“

Ez értékes szakmunkát mindenkinek — hitszónokainknak is — igen ajánljuk.

Bodroghy Szabolcs.

A szerkesztésért és kiadásért felelős: Dr. Nadas Zoltán. — Szerkesztőség: Budapest, XI., Szent Gellért rkp. 1/b. Távfeszélő: 468—550. — Kiadóhivatal: Budapest, VI., Dessewffy-utca 24; Távfeszélő: 129—238. „Fráter György” sajtószövetkezet. — Postatakarék csekszámla: 48004 sz. — Megjelenik: minden hó elsején. Rendi és főegyházmegei jóváhagyással. — Előfizetés: Egy évre: P. 6·80. Egyes szám: 60 fillér.

Stephanum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.